

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๗ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๕๒ คน ควบคุม
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

วาระที่ ๑ กระทั่งตามของนายทองดี จันทร์กุล เรื่อง พะค้ำทำ
การเก็บของค้ำค้ำวาศุสม

นายทองดี จันทร์กุล (ราชบุรี): กระทั่งข้าพเจ้าตั้งถาม ๓
ข้อ จะให้ถามพร้อมกันในคราวเดียวกันหรือประการใด

ประธานสภาฯ: ตามพร้อมกันทั้ง ๓ ข้อ

นายทองดี จันทร์กุล (ราชบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทั่งถามรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ปรากฏว่าบุคคลผู้ประกอบการค้าสินค้าทองคำ ได้ทำการ
เก็บของค้ำค้ำวาศุสมอย่างอื่นเพื่อให้มีน้ำหนักเพิ่มขึ้น การกระทำ
ของบุคคลผู้ประกอบการค้าดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้เกิดความเสีย

หลายสมัย ซึ่งมีส่วนมากเป็นคนไทย เพราะ (๑) ต้องซื้อทองคำในราคา
แพงขึ้นกว่าราคาที่เป็นจริง (๒) ไม่ใช้ทองคำบริสุทธิ์ กรณีเช่นนี้รัฐ
บาลทราบดีหรือไม่ ถ้าทราบดี รัฐบาลจะควบคุมแก้ไขหรือป้องกัน
อย่างไร

ข้อ ๒ การกำหนดราคาทองขึ้น หรือลงนั้น ใครเป็นผู้กำหนด
และราคาทองคำที่พ่อค้าใช้กำหนดในอัตราซื้อขายกันนั้น ได้หลักเกณฑ์
อะไร ปล่อยให้รัฐบาลก็มีทองคำอยู่ในเวลานี้ ราคาที่กำหนดให้
สินค้าของในตลาดการค้าขงชนๆลงๆอยู่ในเวลานั้นกระทบกระเทือนถึง
มูลค่าแห่งทุนหรือหลักทรัพย์สินทางการคลังของประเทศหรือไม่ รัฐบาล
จะเข้าควบคุมในเรื่องราคากำหนดของสินค้าทองคำ (Nominal Value)
ภายในประเทศหรือไม่

ข้อ ๓ ปรากฏว่ามีบุคคลประกอบการชุกหนาแน่นทองคำอยู่ในกม
แดนประเทศไทยขณะนี้ รัฐบาลทราบดีหรือไม่ว่าบุคคลผู้ประกอบการนั้น
นับแต่เริ่มงานของเขาเขาขายกันได้ชุกหนาแน่นทองคำไปได้มากน้อยแล้ว
เท่าไร และแร่ทองคำเหล่านั้น บุคคลผู้ประกอบการก็นำไปอยู่ที่ใด
ที่ใดใช้แร่ทองคำที่เขาชุกหาที่ไหน ส่งขายให้แก่พ่อค้าของคนกลางใน
เมืองไทยโดยวิธีผสมทองมีข้างใหม่ รัฐบาลได้ตรวจสอบควบคุมใน
เรื่องนี้มีสถิติรายงานเผยแพร่แก่ไทย

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ตอบ รัฐบาลได้กำลังพิจารณาที่จะหาทางป้องกัน การค้าสินค้าทองคำ

และเพื่อที่จะได้ใช้พื้นที่กันทำการก่อสร้างสิ่งซึ่งอยู่ในบริเวณอนุสาวรีย์
นั้นด้วย รัฐบาลจึงอาศัยมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวงได้
ออกพระราชกฤษฎีกาว่าพื้นที่เขตที่ ๓ บริเวณคนไวแล้ว มีคนเพื่อให้
ไปตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง รัฐบาลจึงขอเสนอ
พระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินตามที่ได้ส่งสำเนาไปให้ท่าน สมาชิกแล้ว
เพราะฉะนั้นหวังว่าสภาฯ นี้คงจะได้รับหลักการ

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : พระราชบัญญัติเวน
คืนอสังหาริมทรัพย์แรกได้ทำกันมาแล้ว แต่ข้าพเจ้าขอตั้งความ
ข้องใจว่าราษฎรที่ถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ก็ทราบกันอยู่ว่าการที่จะ
สร้างถนน หนทางหรืออะไรก็ตาม ที่ขยายบ้านเมืองออกไปก็สำคัญและ
ความยินดีพร้อมเพียงกัน แต่ที่ว่าราษฎรบางครัวเรือนหรือบางเจ้าของ
ก็หมกนอหมกตัว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งความข้องใจและขอถาม
รัฐบาลว่า ที่ขยายเขตก็ออกไปนั้น จะชดเชยเงินให้ราษฎรอย่างไร

ขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรี : ทั้งนี้ยอมเป็นไปตามทางที่
กฎหมายได้วางไว้

นายอรุณ ทองปัสโชติ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขยายทางหลวงสาย
กรุงเทพ ฯ - คอนเมืองนั้น สำหรับหลักการและเหตุผลข้าพเจ้าเห็นด้วย
แต่ที่ข้าพเจ้าข้องใจในเรื่อง กรรมการเจ้าหน้าที่เคยไปยึดที่ดินมา ในกรณี
เวนคืนนั้น ก็โดยมากกรรมการได้ถือหลักเกณฑ์ในเรื่องราคาที่ดิน

ทฤกเวนคิน โดยถือเอาราคาทฤกศลชวยทอชทลคมาเป็นเกดท
 ทาได้ ถือเอาราคาการชอชวยครงศกทักนนั้นไม่ ถึงแม้ว่าไม่มีการชอ
 ชวยทอชทลคในทนน ก็เอาทอนมาเทียบเคียงซึ่งเป็นความเคอชวอน
 แก่ผู้ถูกเวนคินเป็นอย่างดี ซอนข้าพเจ้าขอวิงวอนให้รัฐบาลคำนึงถึง
 ทวอชของรายฎวทฤกเวนคินนทวช และอชชระการทนนว่าง พระราช
 บัญญัติเวนคินนทไม่มีรายชอชผู้ ทฤกเวนคิน

ขุนสมหารทิตะคดี รัฐมนตรี: ปัญหาเรื่องความเที่ยงธรรม
 ในราคานั้น อันที่จริงรัฐบาลก็เห็นควยในการที่จะให้ เป็นไปก็ควย แต่
 ว่าเรื่องความตกลงในระหว่างผู้ชอชกับผู้ขายถ้าจะให้ เป็นใจเคอชวอนก็
 เป็นสิ่งที่จะเป็นไปได้ยาก แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ามีเหตุเช่นนั้นข้าพเจ้า
 เชื่อว่าถ้าอยู่ในสายคารของรัฐบาลจะตองระวังเป็นแน่ แต่ปัญหาอีกข้อ
 ซอนเป็นปัญหาทากฎหมายว่าควรมีบัญญัติชวยชอ ความพระราชบัญญัติเคม
 เวมพระราชบัญญัติเวนคินชสงหากรมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ พระราช
 บัญญัติฉบับนั้นใช้การเวนคินทว ๆ ไปทุกสิ่งทุกอย่าง รวมทั้ง ทางทลวง
 นทวช ที่เข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ เวมพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง
 ว่าควยพระราชบัญญัติทางทลวง เพราะฉะนั้นการเวนคินทางทลวงนทจ
 กชการเวนคินอื่น ๆ ว่างอยู่ในครั้งนแรกเวมเคยมีบัญญัติชวยชอ แต่
 เมาใช้บทบัญญัติฉบับเก่า มาพระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๔๘๒ นี้
 เห็นว่าการที่จะพิมพ์แผนทลวงให้รายชอลงไปในเรื่องทางทลวงนนั้น
 การทมกเปลืองมาก สถานันได้ไว้หลักการและไว้ชื่อพระราชบัญญัติ

ละขี้นั้นไปแล้ว แต่ว่าท่านสมาชิกบางท่านอาจจะสงสัยอีกว่า เพราะเหตุใดเมื่อกฎหมายไม่ได้อัญญาโทษ มีแผนก และมีรายชื่อตามพระราชบัญญัติทางหลวงแล้ว รัฐบาลจึงเสนอแผนที่ประกอบในเรื่องนั้นขึ้นมาด้วย ซอนรัฐบาลมีเหตุผลพอจะเชื่อได้ ก็คือว่าในบรรดาที่ซึ่งเป็นทางตรง ๆ นั้นเรากำหนดความกว้างของถนนไปได้แต่ที่ที่มีรถ เหวียน อย่างก็เรื่องนี้เป็นคน เราจะบอกว่ามีความกว้างเท่าไรนั้นเราพบไม่ได้ฉันท เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าเมื่อกฎหมายไม่ได้อัญญาโทษ ห้ามไม่ให้เรามีแผนที่ แต่กฎหมายก็ไม่ได้อัญญาโทษว่าเราจำเป็นต้องมีแผนที่แล้ว เพื่อความสะดวกของสภาฯ รัฐบาลจึงเสนอแผนที่ขึ้นมา ส่วนรายชื่อถนนตามพระราชบัญญัติทางหลวงไม่ได้อัญญาโทษเหมือนกับพระราชบัญญัติระเบียบเก่า

ประธานสภาฯ: เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรระเบียบหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ขอให้ไปรบกวนมติชน

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรบกวนมติชน

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ: เห็นชอบที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ส่งกรรมาธิการชุด ๓ แปรญัตติภายในกวัน

ขุนสมาหารหิตะคดี รัฐมนตรี: แปรญัตติ ๓ วัน

ประธานสภาฯ: ท่านรัฐมนตรีขอให้นำปฏิญญาภายใน ๓ วัน
นี้ซึ่งไม่มีผู้ใดมีความเห็นแย้งอย่างอื่น ข้าพเจ้าคิดว่าการประชุมอนุมัติ
ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติยกฐานะศาล
แขวงเขตนครหลวงเป็นศาลจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๓ ของรัฐบาล

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: รัฐบาลขอเสนอว่าพระราชบัญญัติยกฐานะศาลแขวงเขตนคร
หลวงเป็นศาลจังหวัด โดยมีหลักการดังนี้ ยกฐานะศาลแขวงเขตนครหลวง
จังหวัด

เหตุผลประกอบร่างก็คือว่า ด้วยคามที่ทางราชการได้จัดตั้งศาล
แขวงเขตนครหลวงขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ราษฎรผู้มีบรรดาคดีนั้น ยี่สิบกว่า
ว่ายังไม่ได้อำนวยความสะดวกให้เพียงพอตามความมุ่งหมาย เพราะ
ศาลแขวงเขตนครหลวงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้ โดยจำกัดคดีเกินอำน
นาจศาลแขวงเขตนครหลวง จำเป็นจะต้องไปฟ้องร้องยังศาลจังหวัดยะลา ทั้งนี้
ไม่เป็นการเปลืองเปลืองความขาดล้ายากของราษฎรให้ ต้นไปได้เท่าที่ควร
การที่ระคะงมาเป็นความหรือเป็นพระยานกศาลจังหวัดยะลา นั้น ระคะง
เสียเวลาเดินทางและเสียค่าใช้จ่ายมากเพราะระยะ ทางไกล การที่คดีคือ
ไปมาได้ยี่สิบกว่าว่ายังไม่อำนวยความสะดวกแก่ราษฎรเพียงพอตามความ
มุ่งหมาย เพราะศาลแขวงเขตนครหลวงแต่เพียงจำกัด คดีเกินอำนาจ
ศาลแขวงเขตนครหลวงจำเป็นจะต้องฟ้องร้องยังศาลจังหวัดยะลา กระทรวงยุติ-

ขรรวมทั้งได้ยกฐานะศาลแขวงตามหัวเมืองชั้นเขตนครหลวงขึ้นลำดับมา
เวลานี้ยังคงเหลือแต่ศาลแขวงหัวเมืองแก่ศาลแขวงเขตนครหลวงเพียง
นั้นก็ยังมิได้ยกฐานะเป็นศาลจังหวัด

เพื่อประกอบการศึกษาของราษฎรในหัวเมือง รัฐบาลขอเสนอให้ทราบ
ว่า ได้มีคดีเกิดขึ้นถึง ๓ ใน ปี พ.ศ. ๒๔๕๑ มีคดีเกิดขึ้นซึ่งอยู่ในอำนาจ
คดีคดีอาญา ๕๑ เรื่อง คดีแพ่งไม่มี รวม ๕๑ เรื่อง ส่วนคดีที่เกิน
อำนาจศาลแขวงเขตนครหลวงไปฟ้องกันที่ศาลจังหวัดก็ยะลา คดีคดี
อาญา ๓๒ เรื่อง คดีแพ่ง ๑๐ เรื่อง รวม ๔๒ เรื่อง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า
คดีที่อยู่ในอำนาจศาลจังหวัดซึ่งเกินอำนาจนั้นเกือบจะเท่ากัน คดีปี พ.ศ.
๒๔๕๑ มี ๕๑ และ ๔๒ เรื่อง ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๔๕๒ ตัวเลขก็เกือบจะ
ใกล้เคียงกัน และทั้งนี้เพื่อเห็นความสะดวกแก่คู่ความและประชาชน เพราะ
ฉะนั้นจึงควรยกฐานะให้ เป็นศาลจังหวัดให้ มีอำนาจพิจารณาตัดสิน
ประหารเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรในเขตที่อำเภอเขตนคร และเพื่อ
ช่วยในการพิจารณาพิพากษาคดี ให้สำเร็จ ไปโดยรวดเร็ว สอดตาม
นโยบายของรัฐบาล ในการยกฐานะศาลแขวงนั้นไม่ต้องก่อสร้างที่
ศาลใหม่ เพราะสถานที่ก่อสร้างได้ทำเตรียมเผื่อไว้ สำหรับเป็นศาล
จังหวัดแล้วและที่อำเภอก็มีเรือนจำอยู่แล้ว ไม่ต้องสร้างเรือนจำใหม่
อีก เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าการที่จะหมดเขตเปิดของในเรือนจำมีเพียงเพิ่ม
พิพากษาคดีหนึ่งนายและเจ้าหน้าที่ออกเสกนอชยเท่านั้น เพราะฉะนั้นเพื่อ

ความสละสลวยในการพิจารณาคดี จึงหวังว่าสภาฯ นี้คง จะรับหลักการ
แห่งพระราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณา

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ-
เจ้าขอฝากประชุมกันหมด ตั้งคณะกรรมการชุดที่ ๑ แปรญัตติภายใน
ในกวัน

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม : แปรญัตติ ๓ วัน

ประธานสภาฯ : ท่านรัฐมนตรี ขอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวันพรุ่งนี้ ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติขึ้นส่วนน้ำมัน
เชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นส่วนน้ำมันเชื้อเพลิง โดยมีหลัก
การและเหตุผลว่า สถานะการรบของโลกได้เปลี่ยนแปลงมาตั้งยี่สิบแล้ว
อันเนื่องมาจากสงคราม เพราะฉะนั้นในการจัดหาน้ำมันอาหารจะไม่สะดวก
ในทุกโอกาสและทุกคราวได้ รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องออก
พระราชบัญญัติขึ้นส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ประชาชนเพื่อได้ใช้ โดยความ
ยุติธรรมและพอเพียงกัน ซึ่งในการใช้เวลาน้ำมันเชื้อเพลิงบางส่วน
ราชการได้ใช้จำนวนน้อยมาก และบางส่วนอาจจะได้มากกว่าปกติ เพราะ
สมรรถนะของรถของพระราชบัญญัตินี้เพื่อป้องกันในเมื่อถึงคราวที่ขาดแคลน

หรือการหาที่มาไม่สะดวกแล้วเราก็ไม่น่ามีน้ำใจ ใจ โดยทั่วถึงกัน ใน
 ครั้งก่อนเมื่อคราวทาสภา ฯ ประชุมยกแล้วทางสภา ฯ ก็เคยมีท่านสมาชิก
 ใดคงจะทูลถามถึงเรื่องการจัดกนามันเชอเพลิง และรัฐบาลก็ได้ตอบ
 บอกว่า หากความเมืองคราวจำเขนแล้วก็จะให้บอกพระราชบัญญัติคน เมื่อ
 มีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงเช่นนี้ แล้วรัฐบาลจึงเห็นว่าสมควรจะแก้ไข เสนอ
 พระราชบัญญัติขึ้นส่วนนามันเชอเพลิงเพื่อให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณา
 หากว่าเขนควรสมควรแล้ว ก็ขอแก้ไข ประตริย หลัก การแก้ไข เช่นพระ
 ราชบัญญัติต่อไป

๑๕.๕๓ น.

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิภกร) : ร่างพระราชบัญญัติที่
 รัฐบาลเสนอมานข้าพเจ้าเห็นด้วยแต่ยังขัดใจในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียม
 หากว่าพิจารณาแต่เฉพาะตัวเลขที่เสนอมานี้ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้แล้วจะเห็นว่าเงินของเล็กน้อย แต่ขอแก้ไขปรับพิจารณาว่าราษฎรต้อง
 ใช้นามันทั้งประเทศและมีพลเมืองคง ๑๔-๑๕ ล้านคน นั้นแหละจึงจะ
 เห็นเป็นอัตราที่ราษฎรต้องเสียจะเงินจำนวนเงินสักเท่าใด เมื่อรัฐบาล
 มีความปรารถนาที่จะควบคุมนามันแต่อย่างใดแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย
 อย่างยิ่ง แต่เรื่องนี้จะเฉพาะอัตราค่าธรรมเนียม ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินสิ่ง
 ทัมหมกหมกเกินไป จะทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน และหากมีราษฎร
 เข้าใจผิดก็คิดว่าการที่สภา ฯ ออกประมวลรัษฎากรรัฐบาลได้เห็นออก

ราษฎร ที่ออกมาต่อต้านการระดมเงินเหมือนเดิมเช่นนี้มันจะกลายเป็นว่า
ออกให้ทางโน้นและเก็บทางนี้ ซึ่งจะทำให้ราษฎรเสียขวัญด้วย มีเหตุ
จำเป็นอย่างไรที่ค่าหัวรัฐบาลเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมขึ้น ซึ่ง จะเห็นการ
เสื่อมเสียทาง ๆ นานา

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
ในเรื่องนี้เห็นค่าแบบฟอร์มเท่านั้นเอง ถ้าหากว่าท่านผู้ใดเสนอขึ้นเห็น
ว่าราคาก็เสนอมาขึ้นแพงเกินไปก็ขอแปรญัตติกได้ รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง

๑๕.๕๕ น.

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ร่างพระราชบัญญัติ
นี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่า ถ้าจะออกพระราช
บัญญัติฉบับนี้ซึ่งมีผลแก่ราษฎรแล้ว ผลเมืองทั้งประเทศก็อาจจะรู้สึก
ว่าได้พระเสียเปรียบมากกว่า เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าพระราช
บัญญัติควบคุมการเช่าเพลิงเราได้มอบให้กรมเชื้อเพลิงแล้ว และเวลา
นี้กรมเองแล้วก็เห็นได้ว่ามีบริษัททั่วไปยื่นคู่แข่งขึ้นกับกรมเชื้อเพลิง
หรืออย่างน้อยก็มีอำนาจเต็มที่ พระราชบัญญัตินี้ก็มีผลต่อ
การว่าความแก่การขึ้นส่วนน้ำมันเชื้อเพลิง แล้ววางเงื่อนไขขึ้นส่วน
น้ำมันเชื้อเพลิงส่วนกลาง และ ส่วนภูมิภาคก็ อยู่ในอำนาจของ กรมเชื้อ
เพลิง แล้วกรมเชื้อเพลิงจะทำอย่างไรก็ได้ ที่เราจะกันเอาไว้สำหรับ
หรือประเทศชาติเท่านั้น หรือจะกันเอาไว้ให้ ประชาชน ส่วนกลางนี้สถาน

โลกก็ได้ มีอำนาจเต็มก็แล้ว ไม่ควรจะออกพระราชบัญญัติละเมิดนิยม
 หยิมเงินไป เพราะน้ำมันเชื้อเพลิงนี้ข้าพเจ้าซึ่งใจกับประเทศมานาน
 แล้ว ข้าพเจ้าขออธิบายในที่นี้ด้วยว่า ทำไมประเทศชาติเราจึงไม่
 ขุดกาน้ำมันเชื้อเพลิงหรือวัตถุคล้ายในประเทศของเราให้พอใช้ จะรังไป
 เราจากประเทศอื่นและเราจุมคนอื่นมาหายใจ อันเช่นสิ่งสำคัญยิ่ง
 ข้าพเจ้าขอฝากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้วินิจฉัยด้วย และเพื่อให้
 เกิดผลให้ เชนไปถามพระราชบัญญัตินี้ ที่ข้าพเจ้าว่าได้พระเสียบณนั้น
 คือถ้าออกไปแล้วก็จะกระทบกระทั่งถึงเศรษฐกิจของประเทศอีกหลาย
 ประการ เช่นมีเงินไขว้ ผู้ที่จะมีน้ำมันไว้ใช้บริโลกก็ตาม หรือจะ
 ไร่ ซอขายให้ประชาชนก็ตาม เช่นนทองของอนุญาตเสียบค่าธรรมนิยม
 อย่างต่ำ ๆ ๕ สตางค์ ความจริงราษฎรประชาชนที่จะซอขายกันตาม
 อนุคนั้น เรารู้แล้วว่าเป็นคนหาเข้ากันค่า จะซอน้ำมันเพียง ๒-๓
 สตางค์ก็จะต้องขออนุญาตเสียบค่าตัวจริง ๕ สตางค์ จะต้องเสียบค่าเขียน
 ๑๐ สตางค์ และค่าประมวลรัษฎากรก็จะต้องเสียบอีก คือค่าอากร
 แลกมี ๕ สตางค์ เป็น ๒๐ สตางค์ และค่ากระดาษแบบฟอร์มก็ระ
 ต้องเสียบ ข้าพเจ้าเห็นว่าหยมหยมมาก แล้วกระดาษที่จะทำแบบฟอร์ม
 ของเจ้าหน้าที่ กระดาษของเรายังทำไม่ได้เท่าไรนัก เพราะฉะนั้นก็
 เรียกได้ว่าได้พระเสียบณนั้น ก็คือ พอออกไปบังคับผลแก่ราษฎรแล้ว
 ราษฎรก็เดือดร้อนเพราะต้องเสียบหยมหยม เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึง
 ขอรับรองผู้เสนอนี้ว่า ขอให้ชุกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศใช้บ้างระคึกว่า

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม: ตามข้อข้องใจของท่านสมาชิกกล่าวมานั้น ข้าพเจ้าขอแจ้งว่า คือในเรื่องนี้ก่อนที่ระชอกพระราชบัญญัตินี้ได้พิจารณาแล้วว่าการจำหน่ายน้ำมันเป็นส่วนมากนั้น รัฐบาลจำหน่าย แต่ที่ประชาชนจำหน่ายก็มีเหมือนกัน แต่ว่ามีจำนวนน้อยกว่า คือรวมผลแล้วสรุปได้ความว่ารัฐบาลจำหน่ายโดยมาก แต่จะจำหน่ายให้พอเพียงใดและจำหน่ายแก่ประชาชนเท่าใดนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลจะทำเช่นนั้นก็ได้ แต่ก็มีเสียงร้องว่าการจำหน่ายนั้นไม่เป็นธรรม คือบางแห่งได้รับไปมาก บางแห่งได้น้อย ซึ่งกฎหมายที่ออกนี้จะทำความยุติธรรมให้แก่ประชาชนนั้นคณะกรรมการได้ประกาศแล้วว่าให้ส่วนใดใช้น้ำมันประมาณเท่าไร แล้วรัฐบาลก็ต้องละส่วนให้เช่นนั้น ในชั้นนี้หวังว่าท่านผู้แทนราษฎรจะหายข้องใจ นอกจากนั้นท่านขอจะให้ทาน้ำมันกันนั้น ข้าพเจ้าไม่สามารถจะตอบได้ ในขณะนี้ เรื่องนี้รัฐบาลจะต้องหา แต่เพราะมันอยู่ในที่ กั้นซึ่งการค้นคว้าก็ไม่ใช่เป็นของง่ายนัก นอกจากนั้นข้อที่ ๓ ก็ท่านยังข้องใจในการขออนุญาตครั้งหนึ่ง ๆ นั้น จะต้องเสียเวลาและเสียเงินค่าแบบฟอร์มมากมายอยู่ ในชั้นนี้บางทีท่านจะไม่เข้าใจลึกซึ้งว่าเป็นอย่างไร ในเรื่องนี้รัฐบาลก็ได้คิดแล้วว่าการที่จะทำเช่นนั้นไม่ควร คือเราอาจจะขอระเบียบขึ้นคราว ๆ ในระหว่าง ๓ เดือน ๖ เดือน ครึ่งหนึ่ง และท่านจะไดรับน้ำมันส่วนเท่าไร และส่วนในการที่ท่านจะรับซื้อเป็นรายละเอียกเท่าไรนั้น ก็มีบัตรออกชนิดหนึ่งหรือมี

แบบฟอร์มที่ท่านควรจะใช้รับจำหน่ายน้ำมันในระยะรายวันเท่าไร รวมทั้ง
ทั้งหมวก ๒ เคียนหรือ ๓ เคียนท่านจะใช้ใช้น้ำมันเท่าไรตามเกณฑ์ที่
ได้กำหนดไว้ เพราะฉะนั้นหวังว่าท่านสมาชิกคงจะหาความข้อข้องใจ
ในเรื่องนี้

๑๖.๐๑ น.

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยความในพระ
ราชบัญญัติขางประการ ในเมื่อพระราชบัญญัติได้ประกาศใช้ไปแล้ว
เราจะเห็นได้ว่าผลบังคับของพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่สมบูรณ์จนกว่า
จะมีการประกาศให้มีการขายน้ำมันเชื้อเพลิงอีกครั้งหนึ่ง เราจะเห็นว่า
ในมาตรา ๒ ขอล่า ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป แต่ยังไม่ผลบังคับจนกว่าการชงตั้งขั้นตอน
มาตรา ๔ จะได้ประกาศให้มีการขายน้ำมันชนิดนั้น ๆ เช่นนี้จะแสดง
ให้เห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะบังคับได้คือเมื่อกรมวิชาการชุดซึ่ง
ชันนั้นได้ไปดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงสงสัย โดยเหตุผลที่
รัฐบาลเสนอมาซึ่งสภาจะรับหลักการ แต่โดยเหตุผลที่กรมการ
ประกาศให้มีการขายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น จะมีในกรณีอย่างไรบ้าง

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : ความที่ท่านสมาชิกข้อข้องใจนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว คือในกรณีที่

เราไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา และจะใช้พระนิโคนที่ก่อนเมื่อใดตั้ง
กรรมการแล้ว จึงจะไปใช้พระราชบัญญัตินี้ต่อไป

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): พระราชบัญญัติฉบับนี้
ข้าพเจ้าก็ยังข้องใจในมาตรา ๑๕ คือในมาตรา ๑๕ นี้บ่งไว้ว่า โย
อนุญาตให้ ซอเป็นโยอนุญาตเฉพาะทิว คำว่า "เฉพาะทิว" เช่น
นาย ก. จะไปรับอนุญาตเฉพาะทิว นาย ก. เท่านั้น ถึงแม้ว่า นาย ก. จะป่วย
ใช้ จะไปรับทิวแทนหรือผู้อื่นไปซอกก็ได้ นี่ข้าพเจ้าข้องใจ แล้วถ้า
การซอน้ำมันก็ไม่กำหนดให้ ซอเป็นคราว ๆ ถ้าแม้ว่าราษฎรผู้จะใช้
น้ำมันอยู่ห่างไกลชุมนุมชนที่ไม่มีร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และไม่
มีคนนำน้ำมันมาขาย ข้าพเจ้าเชื่อว่า จะเกิดความเดือดร้อนอย่างยิ่ง ซึ่ง
ราษฎรที่อยู่ห่างจากชุมนุมชนเป็นเวลาตั้งแต่ ๕-๓ วันเช่นนั้น ถ้าถึงกำหนด
ไปซอกไม่ได้ แต่ถ้าแม้ว่าเกินกำหนดโยอนุญาตให้ไปแล้ว ก็ใช้ไม่
ได้ และจะให้คนอื่นไปแทนก็ได้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นความเดือดร้อน
แก่ราษฎรเป็นอย่างยิ่ง

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลา
โหม: คณะทวนนั้น หมายความว่า คณะทวนนั้น แต่ในการ
ที่ท่านขอให้ผู้ อธิบายแทนได้นั้น ทางพระราชบัญญัติก็ทรงว่า ระเบียบการ
ใช้แทนกันได้ และระเบียบที่จริงใช้เข้ามาดีมาก และให้ผู้อื่นขอรับ
โยชน ซอน้ำมัน เพื่อจะใช้น้ำมันให้เป็นการประหยัด พระราช
บัญญัติของของกันไว้ด้วย

๑๖.๐๖ H.

นายฟัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าเห็นว่าหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สมควรจะประกาศใช้ในขณะนี้ โดยปกติในเรื่องการจำกัดน้ำมันเชื้อเพลิงนี้ ในทางการทั่วไป โดยมากเท่าที่ปรากฏมาแล้วมักจะใช้กันในเวลาที่มหึมาฉุกเฉิน เช่น ในเวลาสงคราม จึงขอยุ่เวลานี้ถึงแม้ว่าสถานการณ์ของโลกจะใกล้เคียงเปลี่ยนแปลงไป ถึงที่ทางรัฐมนตรีกล่าวเมื่อต้น แต่ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าจะกระทบกระเทือนถึงประเทศไทยเรา จนถึงกับต้องมาจำกัดกันขึ้นในเวลานี้ ทั้งนี้ ถ้าหากเราได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติออกไปแล้ว ก็จะทำให้มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในทางจิตใจหลายประการ ในทางจิตใจทั่วไปสำหรับนานาประเทศที่จะเข้าใจว่า แม้ในเวลาปกติเราเองก็ไม่มีน้ำมันใช้ข้อยู่แล้ว จึงต้องมาขอพระราชบัญญัติ มีบัตรซื้อขายกันตามหลักการนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะทำให้เกียรติยศของประเทศเสื่อมคุณค่า แล้วทำให้เห็นว่า ถ้าเวลาสงครามแล้วก็ไม่ทำอะไรใช้กัน นี่เป็นประการสำคัญอย่างยิ่งในทางจิตใจ และยิ่งกว่านั้นในทางประชาชนจะรู้สึกกระหนกตกใจเป็นอันมาก เพราะเหตุว่ากิจการนี้โดยมาก สำหรับคนชั้นกลางน่าจะรู้สึกกันว่าควรจะจำกัดในเวลาสงคราม ถ้าหากว่าเราประกาศใช้ในเวลานี้ อาจจะทำให้ประชาชนเห็นไปว่าเรามีสภาพที่จะนำไปสู่การสงครามก็อาจจะเห็นได้

อีกประการหนึ่ง ป้อมระก้อความเคียดกรงกันแก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง เพราะหลักการณ์การจำกัดถึงประชาชนด้วย สำหรับองค์การต่างๆ และอีกพอทำเนา สำหรับประชาชนมีนามนชัยที่ระก้อ ใช้ทุกบ้านเรือน และพระราชบัญญัติที่บัญญัติหลักการไว้กว้างๆ ว่า สิ้นแล้วแต่กระดุมรวมการจะกำหนดขึ้นส่วน ธรรมเนียม ปริมาณ และเวลา ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่ได้ทราบดีว่าระก้อจะขึ้นอย่างไรกันบ้าง ซึ่งถ้าจะไปขึ้นน้ำมันถาคันแล้ว ก็ระก้อก็โกลาหลกันมาก เพราะบ้านนอกเขาใช้น้ำมันถาคันกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นไม่ทราบว่าระก้อขึ้นส่วนธรรมเนียมไหนกันบ้าง ถ้าขึ้นส่วนน้ำมันถาคันแล้ว ก็ระก้อต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่เป็นจำนวนมาก เพราะในหลักการณ์ระก้อต้องการสอยสดถึงความจำเป็นของเขตรวมว่า ในวันหนึ่งระก้อใช้น้ำมันถาคันเท่าไร เพราะฉะนั้นระก้อต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ตามส่วนภูมิภาคออกขึ้น และประชาชนทั้งหลาย เมื่อประกาศใช้น้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว ทุกบ้านก็จะเข้ามาขออนุญาตเพื่อปฏิบัติการใช้ เช่นไปตามพระราชบัญญัติ ระเบียบการโกลาหลมากมายทีเดียว ตามที่กรมเศรษฐกิจแห่งเราได้ มีสมาชิกตั้งกระทัดรัดถึงเรื่องการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่รู้สถิติของกรมเชื้อเพลิงใด ๆ ว่า กรมเชื้อเพลิงมีน้ำมันสักเพียงใด แต่ข้าพเจ้าสงสัยในความพอขายหรือเรียกความพอดี แต่ถ้าหากว่าเกิดการขาดแคลนขึ้นนั้น ข้าพเจ้าก็สงสัยว่าจะอย่างไรกันแล้ว มันเช่นกับวิธีราชการของเขมรนี่ไม่ก็ เท่าที่รัชชิตเขาทำมา ถ้าเราจะยื่นเกล้าฯถึงเหตุการณ์ที่ผ่าน ๆ มาแล้ว ๒๐ ปีแล้ว ก็ระก้อประกาศสงครามครั้งนั้น ก็เช่น

สงครามใหญ่ มีประเทศต่าง ๆ ร่วมการสงคราม ๒๔ ประเทศ น้ำมัน
 ของเราในครั้งนั้นก็เห็นขอคนแคณอะไร ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลาย
 ระลึกรู้ว่า เราได้มีการขาดแคลนอะไรหรือไม่ การที่ขาดแคลนข้าพเจ้า
 เชื่อกันว่า การกรมเชื้อเพลิงจ่ายน้ำมันไม่พอกับปริมาณผู้ใช้ และปริมาณ
 ของที่ขังที่ เช่นที่ขังที่ใหญ่ ๆ เช่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 หนายโคไปเพียงเล็กน้อย กรมเชื้อเพลิงให้เอเยนต์ เอเยนต์เจ้าชายน้อย
 ตามชอบใจ เอเยนต์รับน้ำมันไปแล้วไม่ขาย เขาไปกักเอาไว้จนกว่า
 ความต้องการของประชาชนมากขึ้น แล้วก็ขาดแคลนขึ้น บริษัทที่
 ทำอยู่ เขาก็เอเยนต์ โดยฉพาะอย่างยง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 สองแห่ง เขามีการควบคุมราคาขาย จะขายเกินกว่าราคานั้นไม่ได้
 เขาก็กักค้านสั่ง ขนลงเรือ ขนอะไรต่าง ๆ ให้เสร็จ แล้วกำหนดให้
 ขาย มีเงินประกัน ถ้าขายเกินจะถูกปรับ แต่เท่าที่เขายืนอยู่ กรมเชื้อ
 เพลิงไม่ได้ควบคุมการขายของเอเยนต์ เอเยนต์ก็ขายตามชอบใจ และ
 ถึงน้ำมันไม่ขาดในเมื่อเอเยนต์ไม่ขาย ประชาชนจะชดทไทย เมื่อถึง
 ใจมาก ๆ แล้วขายไป ประชาชนร้องมายังกรมเชื้อเพลิง แล้วก็ปรับ
 กกว่าเก็บจะปรับได้ ในจังหวัดไหนที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่มีพวกเอเยนต์เอา
 น้ำมันไว้มาก ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่าสถานการณ์ของประเทศไทยเวลานี้
 จำเป็นจะต้องปรับวิธีขายน้ำมันตามพระราชบัญญัตินี้ ขอให้
 ปรึกษาคณะวิธิการในการขายให้ที่ น้ำมันก็จะไม่ขาดแคลนลง และ
 ข้าพเจ้าทราบจากคำแถลงของสุนทรพจน์ของท่านนายกรัฐมนตรีว่า เรา

มีบริษัทยักษ์เกิดเร็วทะเลและจะมีน้ำมันบรรทุก มาเป็นจำนวนมาก และเมื่อ
 เรามีสื่อบรรทุกมาโตเช่นนั้นแล้ว ทำไมจะคิดง้อกติกด้วย ถ้อยเหตุนี้
 ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับสถานะ
 การณ์ทั่วไปอันเกี่ยวกับสถานการณ์ของต่างประเทศ เพราะฉะนั้นขอ
 ขอร้องให้ชดเชยให้เข้าใจ สถานการณ์ของโลกนั้นข้าพเจ้าอาจจะไม่รู้ก็
 เพราะสภาพเราไม่มีการชี้แจงถึงเหตุผลสถานการณ์ของโลก สภาพ
 การค้า อาจจะไม่ถูกต้องที่สำคัญหรือผิดที่สำคัญก็ได้ เพราะเหตุว่าเป็น
 นโยบายลับ การคำนวณแต่ละเพราะพระราชบัญญัติตามเหตุผลเท่านั้น
 พระราชบัญญัติบางฉบับจะสังเกตเห็นได้ อย่างหนึ่งว่ามีความมุ่งหมาย
 อย่างหนึ่ง และมีเหตุผลอย่างหนึ่ง แต่ไปคำนวณเข้าด้วยกันโดยข้าพเจ้า
 ไม่มีความรู้ เพราะฉะนั้นนโยบายในร่างพระราชบัญญัตินี้ประการใด
 ถ้าหากว่าผิดพลาดจากความมุ่งหมายนั้น ข้าพเจ้าก็ขออภัยด้วย ข้าพ
 เจ้าขอขอร้องหนึ่งว่า ถึงความเดือดร้อนของประชาชน และขอขอร้อง
 ให้สังเกตด้วยว่า ในเรื่องน้ำมันถ้า ถ้าหากว่าประกาศขึ้นส่วนลงไป
 แล้ว จะเป็นลารเหตุร้อนเย็นอย่างไรบ้าง ท้ายที่สุดในการคำนวณของข้าพเจ้า
 จะไม่มีผลก็ตาม ข้าพเจ้าเห็นว่าในปัจจุบันนี้ ยังไม่สมควร ประกาศใช้
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้อสำคัญในเวลาสงคราม ถ้าหากว่าเราจะต้อง
 มีสงครามกันจริง จึงใคร่พิจารณา ออกประกาศใช้ เช่นในเรื่อง
 การค้าและขนส่งอย่างต่างประเทศได้โดยทำมาแล้ว ในอันนี้ข้าพเจ้า
 เห็นว่าสภาพนี้ยังไม่ควรระมัดระวังพิจารณาไว้พิจารณา

๑๖.๑๓ น.

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (จุมพร) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นพ้องในทางที่ระมัดระวัง เหตุผลที่ค้านว่าควรจะไปก่อน ให้มีกิจการอันสำคัญจึงจะทำนั้น ข้าพเจ้าขอแสดงว่าสภาพที่โยธาเห็นว่า "โคหายแล้วล้มคอก" นั้น หาเป็นการสมควรไม่ นั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ผู้ค้านกล่าวว่า เมื่อสงคราม ๒๕ ปีมาแล้วก็ไม่มีการกระทบกระเทือนถึงการค้ำนํ้ามัน ข้าพเจ้าขอเสนอว่า การค้ำนํ้ามันในเวลานั้นเป็นของบริษัต่างประเทศ ภาษีของกรมเชื้อเพลิงไม่ ถึงกระนั้นก็ราคาค้ำนํ้ามันเบนซินขึ้นถึงยิบละ ๘ บาท ซึ่งข้าพเจ้าจำได้เป็นอย่างดี เหตุผลในการที่เสนอมากเพื่อจะคุ้มครองและจะให้ความสะดวกแก่ประชาชนที่ซื้อขายก็โดยชอบ ข้างฝ่ายผู้ค้านว่าบางแห่งเคยค้ำนํ้ามันไว้ ไม่ขาย จนราษฎรเดือดร้อน ซอขายไม่สะดวก แต่เมื่อออกพระราชบัญญัติอันนี้แหละจะเป็นการคุ้มครองแก่ราษฎรให้ซื้อขายสะดวก แม้ว่าจะสถานการณ์ของโลกเวลานั้นจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่อาจเรียนได้ ในเวลานี้ แต่ข้าพเจ้าหวังว่าสภาพนี้ควร จะเตรียมไว้ให้พร้อมสรรพ นั้นแหละจะเป็นการสมควร ต่อเมื่อมาถึงประเทศบ้านแล้ว เราจะจำกัดค้ำนํ้ามันเช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามันจวนหมดแล้ว ทำไม่ได้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติละยั้งยอมบรรลุลดที่แก่ประเทศและราษฎรให้ ใ้ใช้ นํ้ามันได้ทั่วถึงกัน

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรรีบหลีกเลี่ยงการแห่งวังพระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณา

๑๖.๑๖ น.

นายฉ่ำ จิวรัตน์ (นครศิริธรรมราช) : คณะรัฐบาลมีท่า
มั่นคิดว่าการกระทำระหว่งกลาโหมและกระทรวงเศรษฐกิจได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง รัฐบาลได้ตกลงเหตุผลตามที่
ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ทราบดีแล้ว และท่านสมาชิกบางท่านกล่าวสนธิ
สนุนรัฐบาลในเหตุผลอันสมควร โดยเพราะอย่างยิ่งข้าพเจ้าเองนั้น
มีความเห็นว่า ในการที่รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้เกี่ยวข้องกับน้ำมัน
เชื้อเพลิงเข้ามาสู่สภาพนั้น เป็นมูลเหตุอันร้ายแรงที่สุด ซึ่งจะทำให้ราษฎร
ที่ยากจนชั้นแค้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตำบลต่างๆ ซึ่งไม่ข่างหมดไป
เสียแล้ว ไม่ข่างค้ำย่น้ำมันก๊าดแห่งประเทศไทย ที่พวกพวกบรรพบุรุษ
ของประเทศไทย สว่างไว้ ได้หมดไป เมื่อน้ำมันข่างโบราณหมดไป
กล่าวคือคนที่มีกำลังข่างยังต้องจำกักเข้ามาอีก ก็เท่ากับมีคนอีกคนที่
ยากทำให้มีคนหมดประเทศไทย ทำไมต้องมิด เพราะเหตุว่าประชาชน
ในดินถิ่นการนั้นจะไม่ได้ใช้น้ำมันสะดวกก็เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ที่
อยู่ในขั้นนี้สะดวกก็เท่าราษฎรได้ใช้น้ำมัน ทั้งที่รัฐบาลมีใจกว้างขวาง
ประกาศแม่น้ำทั้ง ๕ สาย แต่ถ้ามั่นเอาพระราชบัญญัตินี้มาใช้กับราษฎร
แล้วพวกเขาจะไปถึงที่ท่านว่านั้นไม่ ทั้งจะเป็นทางที่นำความเดือดร้อนมา

สุวราชกุมารี ประสูติการบิณฑบาตประเทศไทย ทำไมข้าพเจ้าจึงว่ายึดคา
เพราะน้ำมันถั่วต้องจำกัด คำว่า "จำกัด" เช่นผมเคยกินอาหาร
มาก ๆ บิณฑบาตกินค่าเดียว พวกสมเณ ๆ มีมากในนครศรีธรรมราช
โดยฉะเพาะราชกุมารีทำขาง ถึงสามสะภา ถึงห้าชอน เกิน ๗ วัน
๗ คั่นถั่วจะถึงถั่วได้ ราชกุมารีของเรามีน้ำมันถั่วคือคั้นขางหมก
แล้วมาจำกัดน้ำมันถั่วเช่นนี้ ก็ทำกบยึดคั่นถั่วได้ ความจริงว่าง
พระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลให้ประโยชน์แก่ราชกุมารีถั่วมองแต่เงิน ๆ แต่
ถั่วมองให้ ขาดซึ่งไป ความแว้นคั่นของราชกุมารีทุก ๆ ถิ่นในนครศรี-
ธรรมราชหรือทั่ว ๆ ไป มีแม่สอดเข็นคั่น เขากันการมาก กั้นการจริง ๆ
ไม่ใช่เล็กน้อย คั้งนั้นเมื่อรัฐบาลประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ไป ความ
ผลผลิตถั่วคั่นแก่ราชกุมารีนครศรีธรรมราชกลัวว่าน่าฟังมาก นั้นในถิ่น
ที่เรารู้ แต่ถ้าหากว่าใน ถิ่นที่ของ นอนกลางวัน กลางคืนถั่วจะถึงที่
ธมา ย ผ่านข้างและผ่านเสื่อที่ร้าย กล้ายิ่งโหดร้ายใหญ่โตไปอีก
ด้วยเหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าขอวิงวอนคณะรัฐบาลทศการพของข้าพเจ้าอย่าง
กสัดแสนระพรพรรณา แล้วเคารพจริง ๆ ขออย่าเพิ่งประกาศใช้ พระ
ราชบัญญัติฉบับนี้จะได้อีกใหม่ ยิ่งกว่านั้น ถ้าทุกไปอีกบ้านหนึ่ง เรือง
น้ำมันเชื้อเพลิงนี้ ข้าพเจ้าได้กล่าวทั้งทวนลมและ ตามลม เงินทองที่
ข้าพเจ้าได้โดยให้ ไปยารุงน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อให้เต็มประเทศไทยนั้น ก
เพราะขอออกจะมีอะไร ๆ แปลก ๆ อยู่ถั่วได้ ซึ่งนั้นเป็นส่วนเสี้ยวอยู่แล้ว
แล้วข้าพเจ้าเป็นนักเรียนการเมืองชั้นประถม ยังพิสูจน์ไม่จบ และกำลัง
พิสูจน์อยู่ แต่พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงนี้เกือบพิสูจน์จบแล้วว่า

ไม่เป็นประโยชน์แก่ราษฎรกว่าใด เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลพึงพิจารณา
ถึงความยากจนของราษฎรซึ่งมีจำนวนมาก เหมือนกับชนของพระยา
โคกคูราช และคนที่มั่งคั่งมีเงินเป็นแสนนั้นเหมือนกับเขาของพระยาโค-
คูราช เพราะฉะนั้นราษฎรที่ยากจนอยู่เพียง ๑๐ ล้านกว่าใด ฉะนั้น
จึงขอขยับยั้งอย่าเพิ่งประกาศกฎหมายฉบับนี้เลย ถ้าหากว่าจะประกาศ
จริง ๆ ก็ขอให้เร่งแก้ไขให้เข้มแข็งเพื่อให้ราษฎรของข้าพเจ้าเข้าใจ อีก
ฝ่ายหนึ่ง การตรากฎหมายออกไปให้ เป็นประโยชน์แก่ราษฎรนั้น เก่า
ก็รัฐบาลกระทำไป เช่นกฎหมายฉบับนี้เช่นคั้น ประโยชน์ก็อย่างไร
ราษฎรไม่ค่อยได้ทราบ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ ถ้าว่าของท่านก็
จริง ๆ แล้ว ท่านจะต้องโฆษณาให้เข้มแข็งให้ ฟันธงที่อยู่เขาเขื่อนคร-
ศรีธรรมราช บ้านของผมแทนทรายข้าง ข้าพเจ้าจะขอมรบีโดยขึ้นตา

เพราะฉะนั้น เก่าที่ข้าพเจ้าได้อธิบายมาแล้วนั้น ขอฝากข้อสังเกต
ให้ ฟันธงข้าพเจ้าพิจารณาข้างกระไรว่า ราษฎรนั้น ๆ มีมากเพียงใด
ไม่ใช่เล็กน้อยเลย ถ้าหากว่าไม่กระทบกระเทือนแล้ว ข้าพเจ้าจะสนับสนุน
ให้ประกาศ แต่ก่อนที่จะประกาศนั้น ตามที่รัฐบาลเข้าใจ ขอให้หันหลัง
หรือผลอันดีของกฎหมายฉบับนี้ให้ราษฎรทั่วประเทศเข้าใจ โดยเข้ม
แข็งทุกมั่งทุกมุม ข้าพเจ้าก็จะสนับสนุนทุกแห่งทุกกระทรวง ทั้งขอท่าน
ประธานได้ ไปรบกวนคณะรัฐบาลให้ ระวังในข้อนี้ ตามที่ข้าพเจ้าได้
เสนอมานี้

๑๖.๒๓ ๓.

นายเลือน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ตามที่คณะรัฐสภาได้
 เสนอร่างพระราชบัญญัติคณะรัฐมนตรีขึ้นมาสภาฯ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรระ
 วัชหลักการ แต่ว่าความเห็นของข้าพเจ้านั้นจะต้อง ด้วยความเห็นของ
 ท่านสมาชิกทั้งหลายหรือไม่นั้นก็ขอให้ ประชุมในที่ พิรงวินิจฉัยดู คือ
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสภาฯ นั้นควรระวัชหลักการนั้นก็เพราะเหตุว่า เวลา
 สถานะการณของโลกกำลังคืบขึ้น ซึ่งเราอาจจะรู้ ไม่ได้ว่าประเทศ
 ไทยเราจะต้องไปสู่สถานะการณ นี้อย่าง ใดหรือไม่ หรือเมื่อใด เมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้วละก้อ ข้าพเจ้าใคร่จะร้องเรียนให้ ประชุมและสภาฯ นั้นทราบ
 สักอย่างหนึ่งว่า ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เคยเห็น ทหาร ไปสงครามใน
 ประเทศฝรั่งเศสในครั้งนั้น ซึ่งได้มีสงครามโลก ถึงแม้ว่ารัฐสภา
 ต่าง ๆ ที่เขาเกี่ยว ในสงครามคราวนั้นก็ตาม แม้แต่นามันกลอชกับ
 อาหารการกิน ตลอดจนเครื่องมือใช้สอยต่าง ๆ เขาก็ทำให้จัดการภาย
 หลังที่สงครามเกิดขึ้นไม่ ซึ่งเห็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าการจัดการ
 ภายหลังสงครามเกิดขึ้นนั้นได้นำความยากลำบากมาสู่ในการจัดการนั้น
 ให้ทันท่วงทีได้ ข้าพเจ้าเป็นทหารในครั้งนั้น ข้าพเจ้าขอแจ้งให้
 ทราบว่าข้าพเจ้าได้ กินขนมปังซึ่งเขาจำกัให้ กินหนึ่งในสี่ของจำนวนที่
 ปรอนต์ ในมือเดียว ซึ่งตามธรรมดาเราเคยได้ กินข้าวสามใหญ่ ๆ
 ซึ่งในที่สุดเราก็กินจนเคยแล้วก็ขึ้นไปเอง และนอกจากนี้ข้าพเจ้าได้
 จะซอซแรงให้สภาฯ ทราบอีกสักหน่อยก็คือว่า ถึงแม้ ในประเทศ...

ได้ และถ้าไม่จำเป็นจริงๆ แล้วราษฎรเหล่านั้นหาใช้น้ำมันไม่ มีกระ
บุงคุดนหมักๆ อยู่กันหมักๆ ส่วนมากเช่นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นเรื่อง
ก็น่าจะตกไป ไม่ควรระคายถึงเรื่องนี้

สิ่งที่ควรระคายนั้น อย่างหนึ่งก็คือว่า ในการที่เตรียมพร้อมเช่น
นี้ก็ขอให้ท่านคิดว่า ไม่ว่าจะออกพระราชบัญญัติใดๆ จำเป็นจะต้อง
เกิดวุ่นไม่มากก็น้อย ทั้งนี้ถ้าจะคิดถึงประชาชนที่เดือดร้อน เวลา
เปรียบกับเวลาที่เราไม่มีน้ำมันใช้ และต้องไปถ้าไม่มีน้ำมันใช้ก็เปรียบ
บินและรถยนต์และรถแท็กซี่ และเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งอาจจะมิภาย
หน้า สมมติว่าเรเกิดสงครามและอะไรเช่นนั้น ถ้าหากว่าเราขาด
น้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว ท่านลองนึกถึงเหตุการณ์ที่เราจะเดือดร้อนในเวลา
นั้นโดยซึ่งจะเกิดขึ้นภายหน้านั้น อย่างไหนจะร้ายแรงกว่ากัน ข้าพ-
เจ้าอดคำพูดได้ว่า ถ้าท่านคำนึงถึงว่าในเวลาที่เราจะประสบภัยส่วนน้อย
ถ้าหากว่าเราไม่มีเหตุการณ์เวลานั้น และคิดว่าเป็นเรื่องหมมหมม และ
ก่อไปต่างคนต่างโดยน้ำมันไป ซึ่งอาจจะมิบางคนซึ่งจะเป็นใครก็ทราบ
ไม่ได้ เขาจะถนัดน้ำมันไว้และไม่ทำอะไรจะไปช่วยคุณบังคับเขาได้ ใน
ที่สุดก็ขึ้นนึกถึงกรณีราษฎรเราเป็นอย่างยิ่ง

ในที่นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าสภา นี้ควรระงับหลักการ

๙๖ ๓๐ H.

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : พระราชบัญญัติขึ้นส่วน

น้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งรัฐบาลไทยได้นำเข้ามา ถ้าคนไทยหลักฐานแล้ว
 ข้าพเจ้ามีความเห็นชอบด้วย แต่ข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่บางประการ
 เกี่ยวกับข้อข้อความในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือว่าจังหวัดชาย
 แคนทางภาคใต้หลายจังหวัด เช่นจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น มีทางที่จะนำ
 น้ำมันต่างประเทศมาใช้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมาเขี่ยคกรอ จากส่วน
 กลางนี้ แต่ถ้าหากว่าใช้พระราชบัญญัติฉบับแล้ว ฐานะของจังหวัด
 เหล่านี้ก็จะอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือว่าต้องมีการจำกัด
 น้ำมันเชื้อเพลิงด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าสงสัยว่า เมื่อประกาศใช้
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว จะมีทางแก้ไขอย่างไรในจังหวัดเหล่านี้ ให้
 มีทางใช้น้ำมันได้ โดยไม่ต้องกระทบกระเทือน เพราะเหตุว่าจังหวัด
 เหล่านี้มีทางที่จะนำน้ำมันมาจากต่างประเทศได้

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลา
 โหม: ในเรื่องนี้ บางที่ท่านจะคิดว่าพระราชบัญญัติฉบับส่วนน้ำมัน
 เชื้อเพลิงนั้น คือหมายความว่าน้ำมันขาดแคลนแล้วจะปันส่วนกันอย่าง
 ที่ท่านได้พูดน้ำมันใช้พิมพ์เลย และไม่จำเป็นต้องมีการจำกัด
 น้ำมันนั้นโดยนัย ท่านยังเข้าใจผิด การปันส่วนน้ำมันเชื้อเพลิง เรา
 ต้องให้น้ำมันอยู่ในประเทศเราให้มากที่สุด และนอกจากนั้นไว้ใช้ใน
 เวลาที่จำเป็น ซึ่งถ้าหากว่ามีเหตุขัดข้องอย่างไร ก็ให้เราออกมาใช้
 ได้ทุก ๆ หน่วย และประชาชนก็สามารถใช้น้ำมันได้เหมือนกัน ซึ่ง
 นี้ไม่ได้หมายความว่าเราใช้ได้พิมพ์เลยในเมื่อมีมากได้ ในเรื่องนี้

บางทีท่านจะเข้าใจว่า การควบคุมน้ำมันและการจำหน่ายอยู่ในมือรัฐบาลทั้งหมด ความจริงพ่อค้าเขาก็มีสิทธิจำหน่ายน้ำมันได้ เราไม่โกหกท่านไว้ เราก็มีแต่ข้อไข่ว่าจะต้องมีน้ำมันสำรองไว้มาก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อใช้ในยามฉุกเฉินได้เท่านั้นเอง พ่อค้าหรือเอกชนที่มีส่วนจำหน่ายน้ำมันได้น้อย เพราะไม่สามารถจะหาน้ำมันมาสำรองได้ นี่เราออกพระราชบัญญัติคนไปก็เพื่อให้มีน้ำมันในประเทศให้มาก เมื่อมีเหตุฉุกเฉินจะได้ใช้น้ำมันเหล่านั้น คือในเวลาสงครามเราจะได้น้ำมันใช้เป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ยังมีท่านสมาชิกบางท่านที่เข้าใจว่า ในการที่เราต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปนั้น เป็นการกระทบกระเทือน หรือทำให้ประชาชนคิดว่า ประเทศไทยเราเข้าสู่สถานะการณ์สงคราม หรือจะทำให้ประชาชนอดสู่นิวญหาย ในข้อนี้ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าจะเข้าใจเช่นนั้น เพราะว่า การเตรียมหรือการทำในสิ่งที่เรารู้ว่า จะเกิดขึ้นนี้ ครั้งที่เราได้เคยออกพระราชบัญญัติข้อบังคับทางอากาศ ถ้าหากว่าเราไม่ทำตั้งแต่ในเวลาปกติแล้ว เราจะทำเวลาไหน เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องรู้อาณาการณ โลกภัยสงครามหรือไม่ แต่ที่ท่านทั้งหลายได้ สันนิษฐานแล้วว่า เวลานี้ เหตุการณ์ของโลกเป็นอย่างไรแล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องให้ข้าพเจ้ากล่าวในที่นี้ และนอกจากการจำกัดน้ำมัน ท่านพูดถึงวิธีการของ กรมเชื้อเพลิงที่จำหน่ายน้ำมัน ในข้อนี้ไม่เกี่ยวข้องกับ การที่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้

ความจริงทางกรมเชื้อเพลิงก็ได้กำหนดในเรื่องราคาขายและราคาซื้อ
 เอ็นท์จะไปจำหน่ายนั้นอยู่เสมอ หากว่าเอเอ็นท์นั้นเองไม่ปฏิบัติตาม
 คำสั่ง และถึงกับได้ถอดถอนเอเอ็นท์บางรายก็มี และยังมีค่าแถม
 ของกรมเชื้อเพลิงว่า แม้ว่าเมื่อจำหน่ายแล้ว ราคาแล้วจะถอดถอน
 เอ็นท์ในรายเช่นนั้นเสีย และถึงอย่างไรก็ดี พ่อค้าและเอเอ็นท์ก็
 ได้พยายามที่จะถักน้ามินไว้เพื่อขายในคราวขาดแคลน นั้นเป็นส่วนที่
 เราอยากจะได้ ะโทษถึงระเบียบของกรมเชื้อเพลิงทำให้ประชาชน
 ต้องช้อแพงนั้น นั้นไม่ใช่หน้าที่ของกรมเชื้อเพลิง ที่จะต้องรับผิดชอบ
 ในเรื่องนี้มันเป็นเรื่องของส่วนเอเอ็นท์ ที่จะต้องรับผิดชอบ และกรม
 เชื้อเพลิงก็ได้ถอดถอนเอเอ็นท์ไปหลายคนแล้ว นี้ก็ไม่เกี่ยวข้องการ
 ของพระราชบัญญัติ

นอกจากนี้ยังมีท่านผู้แทนซึ่งใจว่า เมื่อออกพระราชบัญญัติ
 ไปแล้วจะทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนเพราะไม่นำมันใช้ อย่าง
 เป็นต้น หรือทำให้ราษฎรยากจน ความเห็นจริงข้าพเจ้าเห็นตรงกันข้าม
 เวลาที่เราใช้จำหน่ายมันฟรีไป และทำการใช้น้ำมันโดยไม่
 ประหยัด และทำให้ใช้สอยมันฟรี เช่น ในการที่ใช้รถยนต์เป็น
 ต้น ถ้าเราขึ้นส่วนน้ำมันได้แล้ว ในโอกาสที่ท่านจะไปเที่ยวแล้วก็
 จะลดน้อยลงไป นั่นก็เป็นการประหยัดอยู่ส่วนหนึ่งแล้ว นอกจาก
 นี้ น้ำมันที่ขายประชาชนใช้มากนั้น ถ้าเราประกาศใช้ เราจะประ-
 ภาศว่าชนิดไหนควรจะต้องใช้ในพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมการ-

การที่จะได้ ประกาศและกำหนดในราชกิจจานุเบกษาต่อไป ซึ่งไม่ว่า
หมายบัญญัติทุกชนิดถึงน้ำมันที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมของประชาชนนั้น
ด้วย ในเรื่องนี้รัฐบาลจะต้องไตร่ตรองด้วย

และนอกจากนั้นแล้ว ในเรื่องน้ำมันก๊าดซึ่งราษฎรผู้กระ
เถิงตามบ้านนอกนั้น จะกำหนดว่า ซอเป็นจำนวนเท่าไร ที่จะไม่ต้องขอ
อนุญาตจากเจ้าหน้าที่นั้น ซึ่งในเรื่องนี้รัฐบาลก็จะได้ทำไว้เหมือน
กัน ข้าพเจ้าเข้าใจว่าที่ใด ซึ่งแรงม่านท่านสมาชิกคงจะหาความข้อใจ
และรับหลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฏ์ (อุตรธานี) : การที่รัฐบาลเสนอ
พระราชบัญญัติขึ้นส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงขึ้นมา ถ้าอ่านดูแล้วก็น่าจะ
รับหลักการ แต่ว่ามีอะไรแฝงอยู่ซึ่งเกี่ยวข้องประหนึ่งว่า รัฐบาลจะ
เป็นผู้ควบคุมให้ราษฎรใช้น้ำมัน รู้สึกว่าจะเป็นกรณีขอขอยกเขตต่อไป
ก็บอกว่า วิวาทแล้วล้มคอกถนน ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องล้ม
คอกโดยวิธีนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเราอาจจะล้มโดยวิธีอื่นได้ ไม่จำเป็น
ต้องจำกัดน้ำมันเช่นนี้ การล้มคอกนั้นคือส่งน้ำมันมาคนไว้ให้พอ
เพียงแก่ความต้องการ มีสมาชิกกล่าวแล้วว่า ถ้าเราจำกัดน้ำมัน
เชื้อเพลิงในเวลานี้ จะทำให้ทั่วโลกเขาเห็นว่าประเทศไทยจำเป็นจะต้อง
กระโจนเข้าใส่สงครามทันที เพราะว่าเวลานี้ยังไม่มีประเทศไหนใน
โลกเขากระทำการจำกัดน้ำมันกันเช่นนี้ ก็คงมีประเทศไทยที่ประกาศ
ใช้ เป็นครั้งแรก และประเทศไทยได้ทำนิติประวัติการประวัติศาสตร์มา

หลายอย่างแล้ว ก็ว่าประเทศไทยทำผิดประวัติการณ์ของโลกหลาย
 อย่างหลายประการนั้น เช่นข้าพเจ้าจะอ้างว่าการปฏิวัติของประเทศไทย
 ที่ผิดประวัติศาสตร์ เช่นทำการปฏิวัติแล้วไม่มีประเทศไหนในโลกที่เจ้า
 จะให้คนอื่นมาเป็นนายกรัฐมนตรีเช่นนี้เช่นนี้ แต่ประเทศไทยก็ได้กระ
 ทำมาแล้ว การจำกัดน้ำมันเชื้อเพลิงที่เท่ากันรัฐบาลเป็นผู้ควบคุมกระ
 เป้าของราษฎรเอาไว้ นั้นเห็นว่ามันสมควร นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังเห็น
 ว่า ถ้าประกาศใช้พระราชบัญญัติขายน้ำมันเช่นนี้แล้ว จะทำให้น้ำมัน
 เกินเพิ่มมากขึ้น เพราะเหตุว่าเวลาน้ำมันมีน้ำมันเกินอยู่มากแล้ว ทำ
 ให้การวิ่งแข่งประปรายรวมกันมากขึ้นอีกหลายเท่า นอกจากนั้นทำให้ผู้
 ทรัพย์มากถือกันน้ำมันไว้มากกว่าคนจน เพราะเหตุนี้ เพราะเหตุว่า
 การจำกัดอยู่ที่คณะกรรมการอำเภอและคณะกรรมการจังหวัดเท่านั้น คน
 ที่มีเงินย่อมระพคไต่มากกว่าคนจน เพราะฉะนั้นเห็นว่ามันสมควรจะจำกัด
 ใช้น้ำมันในเวลานี้ ควรจะประกาศเมื่อเราประสพฐานะการณ์ ซึ่งจะต้อง
 ทำสงครามจริงๆ เพื่อทำให้จิตใจของประชาชนไม่ท้อท้วงวัน ที่
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการแถลงเมื่อก่อนว่า การขึงกันภัยทางอากาศเรา
 ทำได้เวลานี้แล้ว การจำกัดน้ำมันเราควรจะทำได้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
 ลักษณะการต่างกันมาก เพราะเหตุว่าการขึงกันภัยทางอากาศนั้นเป็น
 การผิด เป็นการขึงใจเพื่อประชาชนระคำไต่ ในเวลาสงครามไต่ของ

ไว้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามันสมควรที่จะยกเลิกการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้

นายอมร ผลประสิทธิ์ (เงินบุรี) : ข้าพเจ้าได้พิจารณาการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ก็เห็นว่าสมควรแก่สถานการณ์ของโลก แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีอายุใช้เฉพาะเมื่อสถานการณ์นั้นล่วงพ้นไปแล้ว หรือสถานการณ์ล่วงพ้นไปแล้วพระราชบัญญัตินี้จะยังใช้ต่อไปอีก ก็หมายความว่าสงครวมเลิกแล้วก็จะเลิกหรือว่ายังจะใช้ต่อไปอีก ข้าพเจ้าขอทราบ

พ.อ. หลวงพรหมโยคี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ความจริงพระราชบัญญัติที่ออกมานั้น จะประกาศใช้ ในระหว่างเวลาขึ้นควรหรือในเวลาอันฉุกเฉิน ถ้าหากว่าสถานการณ์ของโลกเป็นปกติกันคชชนแล้ว พระราชบัญญัตินี้ก็ไม่จำเป็นต้องใช้

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปรารังบุรี) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา โดยอ้างเหตุผลว่า เพื่อให้ราษฎรมีน้ำมันใช้ทั่วๆ ไปนั้น ก็น่าฟัง แต่มีข้อมติบัญญัติให้ลงโทษในมาตรา ๓๓ มีข้อความว่า คือ ข้างถึงมาตรา ๑๗ หรือ ๑๘ เพื่อดึงโทษผู้ที่มีสิทธิซื้อหรือไม่มีสิทธิซื้อเกินจำเป็น แต่มีคดีของประการ ที่ข้าพเจ้าขอเรียนให้สภาฯ ทราบว่า เธอเห็นค่าน้ำมันกรมเชื้อเพลิงเวลานี้มีสิทธิซื้อจากกรมเชื้อเพลิงได้ แต่ความจริงที่เขายกข้อไปแล้วจะขายให้เขาก็ได้ บางคนก็ไม่ขาย

เคย แลดูกฎหมายนี้ไม่มีบทลงโทษ ทำให้ราษฎรที่กลัวไปไม่มีน้ำหนัใจ
ข้าพเจ้าจึงสงสัย ขอเรียนถามรัฐมนตรีช่วยว่าการ

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม:
ในข้อนี้เห็นควรที่จะบังคับกระทำผิด ๆ ให้นำโทษที่ควรตั้งเพิกงได้
ตลอดจนเพิกงไปเสียก็มี เพราะฉะนั้นเรื่องเพิกงไปเสียซึ่งอยู่ในพระ
ราชบัญญัติ

นายхим วีระไวทยะ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ตามที่ได้อภิ-
ปรายมาที่นานพอสมควร หวังว่าสมาชิกองระวิน ทีเดียวมีสัว จะเสนอ
ให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา : ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าสมควรขยับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ขอได้ ไปรยกดมีชอัน
สมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน

ประธานสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ ไปรยกดมีชอัน
สมาชิกยกมือ ๑๐ คน

ประธานสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ไว้ พิจารณาต่อไป ส่งกรมการชุกไทน

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม:
รัฐบาลขอเสนอให้ มีกรมการวิสามัญ

ประธานสภา : ทางรัฐบาลขอเสนอให้ มีกรมการวิสามัญ

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อันมีผู้
มีกรรมมาชกาวรคคน

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
ขอเสนอ ๕ คน

ประธานสภาฯ: การวิจัยขาดข้อเสนอให้มีจำนวน ๕ คน เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อันมีผู้ ขอให้เสนอชื่อ

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
วิจัยขาดข้อเสนอกรรมการวิสามัญ ๕ นาย นอกนั้นแล้วแต่ท่านจะเลือก
คือ ๑. นายเทียน ขุนนาค ๒. พ.อ. พระอินทรวรสิทธิ์ ๓. พระ
อรรถนิพนธ์ปรีชา ๔. พ.อ. พระชาวนนทิตยกร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายจำลอง กาวเรือง

มีสมาชิกรับรอง

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์): ข้าพเจ้าขอเสนอนายพัน
สุพรรณสาร

มีสมาชิกรับรอง

ร.น. เนตร์ พูนวิวัฒน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒): ข้าพเจ้า
ขอเสนอนายทองที จันทรวงศ์

มีสมาชิกรับรอง

นายเปี่ยม บุณยะโชติ (บุตรศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอ
เสนอนายรุ ลิ่มศิลา

มีสมาชิกวัยของ

ร.อ. ประเสริฐ สุขสมัย ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) :
ข้าพเจ้าขอเสนอนายซิม วีระไวทยะ

มีสมาชิกวัยของ

ประธานสภาฯ : ครบ ๘ คนแล้ว ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาฯ : ๑. นายเกื้อน ชุนนาค ๒. พ.อ. พระ
อินทวรสวัสดิ์ ๓. พระอรอดนิพนธ์ปรีชา ๔. พ.อ. พระขจรเนติบุท
๕. นายจำลอง กวเรือง ๖. นายพิน สุพรรณสาร ๗. นายทองคำ
จันทร์กุด ๘. นายรุ ลิ่มศิลา ๙. นายซิม วีระไวทยะ

ประธานสภาฯ : ประณัติภายในวันนี้

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม:
๕ วัน

นายแก้ว สึงหะกเชนทร์ (พิจิตร) : เรื่องนี้เกี่ยวแก่ราษฎร
ทั้งประเทศ ข้าพเจ้าขอเวลาประณัติ ๒ วัน

พ.อ. หลวงพรหมโยธี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม:
ไม่ชักข้อ

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า

มติว่าที่ประชุมนี้ตกลงให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน ทมกระเบียชวาระ
เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๔๕ นาฬิกา

จิต เวชประสิทธิ์

วิริยะเหิรหา

ร.ด. เนตร พูนวิวัฒน์

พุดมเทศ

ทองม้วน

อนสุภกรณี

วิเชียร

เสกถ เจตสมมา

ธวัช

พล แสนสระดี

เดอระ

กปตพงศ์ประพัทธ์

ปรีกษ์ แก้วปลั่ง

ตรวจแล้ว ๑๖/๕/๕๓

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ถิน จุฑะรพ

สุรินทร์ ถีพลากร

เล็ก จารุณี

วิศิษฐ์ ลูกอิน

สุพันธ์ จิตรภักดิ์

ผู้กรวญงานการประชุม

พ.ช. ประจวบจันก

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร